

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsdkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Ing. K. H.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Pospíšilem
sídlem Okružní 10, 789 85 Mohelnice

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2021, č. j. ZKI OP-O-18/697/2021-10,
ve věci opravy chyby v katastrálním operátu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Věc se týká změny vlastnické hranice mezi pozemkem žalobce a sousedním pozemkem v k. ú. X zapsané do katastru nemovitostí na základě provedené komplexní pozemkové úpravy a z ní vzešlého geometrického plánu.
2. Žalobce se zapsané změně bránil u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Šumperk (dále jen „katastrální úřad“) prostřednictvím návrhu na opravu chyby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Konkrétně se mělo jednat o chybu spočívající v zápisu lomového bodu č. XH (původně označeného č. XI) na rozhraní pozemků parc. č. X a parc. č. XA (ve vlastnictví M. a B. H.) a pozemku parc. č. XB (ve vlastnictví žalobce), všechny v k. ú. X (zápis učiněn v řízení sp. zn. Z-4773/2020-809). Katastrální úřad oznámením ze dne 22. 2. 2021, č. j. OR-100/2021-809-27, žalobci sdělil, že požadovanou opravu neprovedl, neboť se nejedná o chybný údaj, jelikož lomový bod č. XH je pouhým zpřesněním původně označeného bodu č. XI učiněným v rámci komplexních pozemkových úprav, které žalobce a ostatní vlastníci předmětných pozemků odsouhlasili. Žalobcem podanému nesouhlasu s neprovedením opravy následně katastrální úřad rozhodnutím ze dne 30. 4. 2021, č. j. OR-100/2021-809-65 nevyhověl a vlastnickou hranici mezi předmětnými pozemky ponechal v souboru geodetických informací a popisných informací beze změny.

3. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil, jelikož údaje katastru nemovitostí odpovídají listinám a geometrickému plánu č. X uloženým ve sbírce listin.

II. Argumentace stran

4. Podstatou podané žaloby je nesouhlas žalobce se zapsanou změnou dotčené hranice mezi jeho a sousedním pozemkem, která dle žalobce představuje chybný zápis, opírající se zejména o procesní pochybení, k nimž mělo dojít při zjišťování hranice a při práci s podklady.
5. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i katastrálního úřadu. Konkrétně v první řadě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť si žalovaný z konkrétních odvolacích důvodů žalobce vybral pouze 4 odvolací důvody, kterým se však příliš nevěnoval. Nadto napadené rozhodnutí obsahuje chybu, neboť je v něm uvedeno, že správní řízení bylo zahájeno dne 25. 1. 2021, a nikoliv dne 3. 3. 2021, tj. dnem podání nesouhlasu žalobce ze dne 2. 3. 2021. Rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné i z toho důvodu, že se jedná spíše o historický exkurz a předmětem správního řízení se zabývá pouze obecně na 3 z 18 stran. Nepřezkoumatelnost spatřuje žalobce rovněž v tom, že ve spise Státního pozemkového úřadu nejsou koncepty ani zjišťovací náčrty z terénu.
6. Žalobce dále namítal, že správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť v okamžiku zápisu obvodu komplexní pozemkové úpravy v řízení Z-4773/2020-809 nebyly podklady v souladu se závaznými předpisy. Výsledky zjišťování hranic pozemků nejsou zdokumentovány v náčrtech č. XE ze zjišťování hranic a vlastníci je neodsouhlasili. Záznam výsledku zjišťování hranic v konceptu náčrtu zjišťování hranic nesplňuje požadavky odst. 4.2.5.1, písm. c) Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod ve znění dodatku č. 1 ze dne 18. 12. 2018, č. j. ČÚZK-14085/20155-22 (dále jen „návod“). V konceptu náčrtu je provedeno pouze porovnání nesprávně umístěného mezníku s plotem a nikoliv dle požadavku vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“) s katastrálním operátem vytýčeným. Soupis nemovitostí nekorespondoval s čistopisy zjišťovacích náčrtů, které vlastníci předmětných pozemků neviděli, přičemž ostatní související náčrty nebyly v dokumentaci. Jelikož v nich není uvedeno porovnání nové hranice s katastrálním operátem, katastrální úřad tak nemohl ověřit souhlasy potřebné pro zápis. Došlo k porušení Pokynů č. 43 Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 2. 12. 2013, č. j. ČÚZK-12990/2013-22 pro zápis

změn v katastru nemovitostí a stanovení některých souvisejících postupů katastrálního úřadu v důsledku probíhajících pozemkových úprav), konkrétně čl. 1, odst. 2 a 5, kde se uvádí, že podklady k zápisu obvodu komplexní pozemkové úpravy mají odpovídat § 57 odst. 1, písm. b) katastrální vyhlášky, které upřesňuje návod v odst. 4.2.6. Souhlasná prohlášení vlastníků předmětných pozemků v soupisech nemovitostí mají být doloženy protokoly o zjišťování hranic obvodu katastrálního operátu podle § 35 odst. 2 katastrální vyhlášky, aby bylo nepochybné, k jakému zápisu hranice vlastník dal souhlas, který měl být katastrálním úřadem přezkoumán. V elaborátu zjišťování hranic chybí náčrt z 14. 10. 2019 a náčrt z 9. 1. 2020.

7. Dále žalobce namítal, že chyba vznikla při měření v rámci zjišťování hranice, přičemž tuto chybu způsobil lidský činitel umísťující mezník. Dle žalobce nebylo provedeno předvytyčení lomových bodů, komise nepostupovala podle § 50 odst. 3 katastrální vyhlášky a neučinila záznam do soupisu nemovitostí, kde je komisi (ne předsedovi) taxativně uloženo zjištěné skutečnosti zapsat do soupisu nemovitostí, což se nestalo. Výsledky zjišťování hranic předmětných pozemků nejsou zdokumentovány v náčrtech zjišťování hranic a vlastníci předmětných pozemků je neodsouhlasili. V § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky není obsaženo porovnání hranic pouze pohledově, nýbrž hranice může být i změřena. Hranice byla označena trvalým způsobem sloupkem plotu (lomový bod XI) a historickým lomovým bodem XJ, který komise a zpracovatel nehledali. Plot jako hranici žalobce odmítl. Porovnání hranic bylo provedeno až po zjištění průběhu hranic bez účasti vlastníků. K posunu hranice došlo bez opodstatněného důvodu.
8. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Technickým podkladem pro změny v údajích katastru nemovitostí je geometrický plán, který musí být opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel, přičemž katastrální úřad zkoumá geometrický plán pouze z hledisek vymezených v § 85 katastrální vyhlášky. Pokud katastrální úřad vysloví souhlas s očíslováním parcel, nepřebírá odpovědnost za kvalitu a použitelnost geometrického plánu, jejímž garantem je úředně oprávněný zeměměřický inženýr. Přestože vlastní zjišťování hranic pro stanovení obvodu komplexní pozemkové úpravy probíhá podle § 50 a § 51 katastrální vyhlášky, rozhodování o pozemkových úpravách, upřesnění obvodu pozemkových úprav a předkládání listin příslušnému katastrálnímu úřadu, na jejichž základě dochází ke změně vlastnických práv k pozemkům, náleží výhradně do věcné působnosti Státního pozemkového úřadu, nikoliv katastrálního úřadu. Obvod komplexní pozemkové úpravy upřesněný v geometrickém plánu č. X se v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) katastrálního zákona stal pro účely katastru nemovitostí závazným a na základě ohlášení Státního pozemkového úřadu byl zapsán do katastru nemovitostí. Námitky žalobce směřující ke stanovení obvodu komplexní pozemkové úpravy je nutné uplatnit u Státního pozemkového úřadu. Dále žalovaný uvedl, že při zjišťování hranic pozemků je povinností vlastníků před samotným zjišťováním hranic označit trvalým způsobem lomové body vlastnické hranice, tyto komisi ukázat a potvrdit. Při zjišťování hranic pozemků tak nedochází k vytyčování hranic pozemků, nýbrž pouze k pohledovému porovnání. Výsledky zjišťování hranic se současně zaznamenávají do soupisů nemovitostí. V předmětné věci je v soupisu nemovitostí č. XC na str. 5 u LV č. XD a pozemku parc. č. XB v k. ú. X zápis: „*Souhlasím s vyšetřenou hranicí. Nesouhlasím se vstupem do KoPÚ.*“ Tento zápis žalobce stvrdil svým podpisem.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

10. Zcela na úvod se musí krajský soud vyjádřit k žalobcem zvolenému pojetí žaloby, a sice ke kvalitě uplatněných žalobních námitek a k nesouladu obsahu námitek s vymezeným předmětem řízení.
11. Náležitosti žaloby upravuje § 71 s. ř. s., který mj. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Žalobce je povinen popsat, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný, potažmo správce daně, vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Každý žalobní bod je pak způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se u žalobci soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78].
12. Z uvedeného je zřejmé, že jako žalobní námítka neobstojí zcela obecné proklamace o porušení zákonných povinností správních orgánů ani početné komentáře žalobce k jednotlivým odstavcům napadeného rozhodnutí, v nichž sice rozporuje jednotlivé závěry či argumenty žalovaného, avšak již netvrdí konkrétní důvody nezákonnosti ani konkrétní dopad do svých práv.
13. Ze stejného důvodu je pak nutno jako nedůvodnou odmítnout žalobcem namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soud nemůže za účastníka domýšlet jeho argumentaci ani obsah jeho tvrzení, proto namítá-li žalobce, že žalovaný si z jeho obsáhlého odvolání vybral pouze 4 odvolací námítka, které nadto pouze obecně vypořádal, může krajský soud s odkazem na přílišnou obecnost (viz výše) takové námítka toliko obecně konstatovat, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Žalobce žádným způsobem nespecifikoval, které námítka žalovaný vypořádal a které dle jeho názoru zůstaly nevypořádány, krajský soud tak může v souladu s žalovaným příléhavě odkazovanou judikaturou uzavřít, že dle jeho názoru žalovaný vypořádal základ veškeré žalobcovy odvolací argumentace. Nepřezkoumatelnost nemůže v žádném případě spočívat v početném porovnání uplatněných a vypořádaných námitek ani relevantního počtu stran rozhodnutí. Ani z té části námítka, že relevantní z 18stránkového rozhodnutí jsou pouze 3 strany, tudíž nelze nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí dovozovat. Je-li vypořádána podstata věci, je zcela nerozhodné, v jakém kvantitativním rozsahu tak bylo učiněno. Nepřezkoumatelnost nezpůsobuje ani chybný údaj o datu zahájení dotčeného řízení, neboť tento je pro posouzení věci nerozhodný. Konečně krajskému soudu není zřejmé, jak by nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí mohla způsobit, byť jakákoliv absence podkladů ve spise odlišného správního orgánu (Státního pozemkového úřadu), který v nyní projednávané věci nerozhodoval.

14. Pokud jde o avizovaný nesoulad mezi obsahem uplatněných žalobních námitek a předmětem řízení nyní projednávané věci, krajský soud zdůrazňuje, že rozhodnutí katastrálního úřadu bylo vydáno v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona, které má striktně vymezený předmět.
15. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona *Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly*
a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
16. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky *chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.*
17. Účelem institutu opravy v katastrálním operátu je „odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jedná se o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů“ (pozn.: zvýrazněno krajským soudem), *na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly*“ (srov. komentář k § 36 In Barešová, E., Bláhová, I., Doubek, B., Janeček, B., Nedvídek, L., Šandová, H. Katastrální zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, 472 s. Dostupné v ASPI).
18. Institut opravy chyby v katastru nemovitostí neslouží k řešení sporných právních vztahů, nýbrž k uvedení evidovaných údajů do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici, jsou-li pro provedení opravy splněny zákonné podmínky. Katastrální úřad v předmětném řízení tedy provádí pouze kontrolu evidence na základě předložené listiny, a tudíž nemá pravomoc k posuzování věcné správnosti či pravosti jemu předkládaných listin. Zároveň institut opravy chyby v katastru nemovitostí nelze považovat za opravný prostředek proti katastrálním úřadem provedeným zápisům v katastru nemovitostí. Tímto institutem je tak možné opravit pouze takový chybný údaj v katastru nemovitostí, který vznikl buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
19. Žalobce svým tvrzením směřuje k naplnění skutkové podstaty dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť podstatou jeho tvrzení je provedení zápisu na podkladě chybných podkladů. Otázka správnosti obsahu v operátu založených listin se však vymyká předmětu řízení o opravu chyby v katastrálním operátu, jelikož se v souladu s již uvedeným v takovém případě nejedná o posuzování zákonem předvídaného zřejmého omylu. Tento neurčitý právní pojem je nutno dle setrvalé judikatury NSS nutno obecně vykládat jako „*omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený)*“, či *omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem)*. Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v

něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem.“ (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 As 40/2007-103).

20. Příslušný katastrální úřad plní toliko roli evidenční, nikoli nalézací. V řízení podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu, který je představován rozporem mezi údaji v katastru evidovanými a obsahem listin založených ve sbírce listin. *„Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje katastru však nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“ (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65). Obdobně NSS v rozsudku ze dne 20. 6. 2018, č. j. 4 As 106/2018-59 dovodil, že „účelem institutu opravy chyby v katastru nemovitostí není určit materiálně správný průběh vlastnické hranice, slouží toliko k opravě zřejmých chyb při vedení či obnově katastrálního operátu. Rozhodnout spor o průběh vlastnické hranice přísluší jen soudům v civilním řízení“.*
21. Uvedené závěry lze tedy v kontextu nyní projednávané věci shrnout tak, že z konstantní rozhodovací praxe NSS vyplývá, že k opravě chyby v katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které měl k dispozici. O omyl zřejmý se pak jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. *„Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru.“ (viz rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016-38).*
22. Takto vymezený předmět správního řízení v řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona se pak nutně odráží i v možném rozsahu soudního přezkumu ve správním soudnictví. V souladu s výše uvedeným se tak správní soud může v řízení o žalobě proti rozhodnutí v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zabývat pouze tím, zda údaj evidovaný v katastru nemovitostí nachází svůj podklad v listinách založených ve sbírce listin. Spornost obsahu založených listin ani pochybení či jiné sporné otázky doprovázející proces jejich pořízení proto nelze v nyní vedeném řízení řešit. Jak již bylo uvedeno, rozhodovat spor o průběhu vlastnické hranice může pouze soud v civilním řízení.
23. Žalobce se domáhá toho, aby došlo ke změně dotčené hranice sousedních pozemků, a to v lomovém bodě č. XH (původně označený č. XI) tak, jak byla evidována v původním katastrálním operátu. Podstatou jeho námitek je přitom skutečnost spočívající v existenci dvou verzí podoby průběhu dotčené vlastnické hranice, a sice průběh hranice v konceptu náčrtu č. XE z října 2019 a ledna 2020 (hranice vedoucí z lomového bodu č. XI do lomového bodu č. XJ v rovné linii) a odlišný průběh hranice v náčrtu č. XF (hranice vedoucí z lomového bodu č. XH do lomového bodu č. XJ v podobě ostrého „zubu“), na jehož základě katastr nemovitostí zapsal změněný průběh dotčené vlastnické hranice

pozemků. Žalobce především namítá, že k takovéto změně nedal souhlas, neboť v rámci soupisu nemovitostí č. XC dával souhlas k průběhu hranice zachycené v náčrtu č. XE.

24. Krajský soud ze správního spisu ověřil, že při místním šetření pro obvod komplexní pozemkové úpravy v říjnu 2019, který v té době zahrnoval i pozemek žalobce parc. č. XB, došlo k upřesnění lomového bodu č. XI vlastníky předmětných pozemků a tento byl osazen plastovým znakem. Vlastnická hranice tak byla odsouhlasena jako přímá spojnice mezi v terénu osazeným plastovým mezníkem (rozhraní pozemků parc. č. X, parc. č. XA a parc. č. XB všechny v k. ú. X – bod č. XI) a sloupkem plotu na hranici mezi pozemky parc. č. XB a parc. č. X (viz koncept náčrtu zjišťování hranic č. XE z října 2019 před vyčleněním pozemku parc. č. XB v k. ú. X z komplexní pozemkové úpravy). Ze soupisu nemovitostí č. XC zachycujícího uvedené místní šetření vyplývá, že žalobce dal k takto vyšetřené hranici souhlas dne 15. 10. 2019, avšak uvedl, že nesouhlasí se vstupem svých pozemků vč. pozemku parc. č. XB do komplexní pozemkové úpravy. Na základě nesouhlasu žalobce došlo k vynětí mj. pozemku parc. č. XB z komplexní pozemkové úpravy a došlo proto k došetření obvodu komplexní pozemkové úpravy dne 9. 1. 2020, které navázalo na již odsouhlasený plastový mezník s původním č. bodu XI (nově označeným jako bod č. XH), který následně pokračoval po vlastnické hranici mezi pozemky parc. č. XB a parc. č. XA (viz koncept náčrtu zjišťování hranic č. XE z ledna 2020, chybně označený datem říjen 2019, po vyčlenění pozemku parc. č. XB z komplexní pozemkové úpravy). Nově stanovený a došetřený obvod komplexní pozemkové úpravy tak již nezahrnoval pozemek parc. č. X a hranice mezi pozemky parc. č. XB a parc. č. X, na které se nachází lomový bod č. XI, tak již nebyla dále došetřována. Ze soupisu nemovitostí č. XC vyplývá, že žalobce dal k takto vyšetřené hranici souhlas dne 9. 1. 2020. Jako přílohy k tomuto soupisu byly kromě plných mocí náčrtu o zjišťování průběhu hranic č. XF až XG. Katastrální úřad při předmětném zápisu komplexní pozemkové úpravy, a tedy i změny dotčené vlastnické hranice vycházel z následujících podkladů: soupis nemovitostí č. XC [§ 57 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky], geometrický plán č. X [§ 57 odst. 1 písm. c) katastrální vyhlášky], seznam souřadnic [§ 57 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky], technická zpráva ze dne 4. 5. 2020 vypracovaná Ing. J. R. [§ 57 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky], protokol o výpočtech [§ 57 odst. 1 písm. f) bod 4 katastrální vyhlášky], náčrt zjišťování průběhu hranic č. XD. Předložený geometrický plán č. X, splňující veškeré formální náležitosti, zobrazuje dotčenou vlastnickou hranici mezi pozemky parc. č. XB a parc. č. X s již zmíněným ostrým zubem mezi lomovými body č. XH a č. XJ, zcela v souladu s náčrtem zjišťování průběhu hranic č. XD. Jinými slovy všechny podklady předložené katastrálnímu úřadu za účelem provedení zápisu dotčené komplexní pozemkové úpravy a případných změn z ní vyplývajících zcela odpovídají současnému evidovanému stavu v katastru nemovitostí.
25. Důvod, kvůli kterému došlo ke změně podoby dotčené vlastnické hranice (rovná linie v náčrtu č. XE vs. zub v náčrtu č. XD mezi lomovými body č. XI/XH a č. XJ) jsou katastrálním úřadem podrobně vysvětleny v Oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 22. 2. 2021, č. j. OR-100/2021-809-27 na str. 4–5, na které krajský soud v podrobnostech plně odkazuje (následně reflektován v prvostupňovém rozhodnutí katastrálního úřadu na str. 9-11 a konečně v napadeném rozhodnutí na str. 15-16). Zjednodušeně řečeno tento důvod spočívá v napojení lomového bodu č. XH, jehož poloha byla vlastníky při místním šetření odsouhlasena a osazena plastovým mezníkem a jenž byl následně přesně zaměřen, na bod č. XJ, který po vynětí pozemku parc. č. XB z komplexní pozemkové úpravy již nebyl na šetřené hranici obvodu této komplexní pozemkové úpravy, tudíž nebyl zaměřen a tím pádem zůstal v původní kvalitě lomového bodu s kódem kvality 8 (nejhorší kvalita), jejichž polohová odchylka se pohybuje

v rozmezí téměř tří metrů. Nejednalo se tedy o pochybení při překreslování konceptu náčrtů č. XE do finální verze náčrtu č. XD.

26. Současná evidovaná podoba dotčené vlastnické hranice tedy není následkem postupu katastrálního úřadu, který by v důsledku pochybení svého úředníka zapsal jiný stav (jinou podobu vlastnické hranice), než jaká by vyplývala z doložených podkladů. Naopak, katastrální úřad provedl zápis na základě zákonem v § 57 odst. 1 katastrální vyhlášky předvídaných podkladových listin specifikovaných výše (dodatečné vyžádání konceptů náčrtů č. XE na tomto závěru nemůže ničeho změnit, jelikož pro zápis byl podstatný finální náčrt č. XD a nadto, jak katastrální úřad žalobci vysvětlil, rozdíl mezi podobou hranice v náčrtu č. XE a č. XD nebyl způsoben pochybením zeměměřičského inženýra), splňující veškeré formální náležitosti, a zapsal podobu dotčené vlastnické hranice přesně tak, jaká z těchto podkladových listin vyplývá.
27. Ostatně sám žalobce ani netvrdí, že by aktuální evidovaný stav vznikl v důsledku omylu při zápisu a že by existoval rozdíl mezi podkladovými listinami předloženými katastrálnímu úřadu a zapsaným stavem. V takovém případě však může krajský soud s odkazem na výše citované judikaturní závěry pouze konstatovat, že žalobní námitky směřující proti nedodržení procesního postupu při pořizování podkladových listin a případnému nedostatku při provádění měření vybočují z přípustného rozsahu soudního přezkumu nyní projednávané věci, a tudíž je krajský soud neshledal důvodnými, aniž by je podrobně vypořádával. Takový závěr je plně souladný i s žalobcem odkazovanou judikaturou (vyjma rozsudku NSS č. j. 10 As 111/2015-115, který na projednávanou věc nedopadá, neboť se týká odlišného institutu obnovy katastrálního operátu novým mapováním).
28. Žalobce svou žalobou namítá sporný průběh vlastnické hranice a pochybení zeměměřičského inženýra při provedeném měření. Katastrální úřad však nenese odpovědnost za činnost zeměměřičských inženýrů, neboť plní roli toliko evidenční. Úkolem katastrálního úřadu je pouze přezkoumat úplnost a formální náležitosti předložených listin a na jejich základě provést zápis do katastru nemovitostí. Přesně těmito požadavkům katastrální úřad v nyní projednávané věci dostál, a proto v jeho postupu krajský soud neshledal žádné pochybení, jež by mělo být odstraněno cestou opravy chyby v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona a § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky. Na tomto místě tak může krajský soud pouze zopakovat, že sporný průběh vlastnické hranice pozemků může řešit jedině civilní soud v občanskoprávním řízení.
29. Druhá žalobní námitka směřující proti nedostatkům konceptů náčrtů č. XE z října 2019 a ledna 2020 a nemožnosti katastrálního úřadu ověřit souhlasy vlastníků je tak zcela nedůvodná, neboť pro zápis byl rozhodný až finální náčrt č. XDS, který byl katastrálnímu úřadu předložen, a nadto katastrální úřad z titulu evidenčního orgánu není oprávněn přezkoumávat souhlasy vlastníků dotčených pozemků.
30. Stejně tak je nedůvodná i třetí žalobní námitka směřující proti pochybení při prováděném měření, neboť katastrální úřad nemůže přezkoumávat odbornou činnost zeměměřičských inženýrů.

IV. Závěr a náklady řízení

31. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 19. dubna 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu